ВИЗНАЧЕННЯ ОПТИМАЛЬНОЇ СТРУКТУРИ КАПІТАЛУ З ВИКОРИСТАННЯМ ЕФЕКТУ ФІНАНСОВОГО ЛЕВЕРИДЖУ

Забіяка А.М., *студент*; Шовкопляс О.А., *ст. викладач*

У сучасних умовах ринкової економіки в діяльності будь-якого суб'єкта господарювання найважливішим є оптимальне управління наявним ресурсним потенціалом. Основним завданням фінансового менеджменту залишається пошук і оптимізація фінансових ресурсів для підтримки конкурентних позицій на ринку.

Деякі підприємства намагаються в своїй діяльності задовольняти фінансові потреби лише за рахунок власних коштів, інші ж використовують постійне кредитування. Але інколи суб'єкти підприємництва втрачають можливість підвищити ефективність своєї діяльності за рахунок позикових коштів.

Додаткове збільшення рентабельності власного капіталу за рахунок залучення кредиту, незважаючи на платність останнього, характеризує ефект фінансового важеля (левериджу):

$$\text{ЕФВ} = (1 - t)(\text{ЕР} - \text{СРСП})\text{ПК/ВК} \qquad (1)$$

де ЕФВ – ефект фінансового важеля, t – ставка податку на прибуток, ЕР – економічна рентабельність сукупного капіталу, СРСП – середньо розрахункова ставка процента за позиковими коштами, ПК – обсяг позикових коштів підприємства, ВК – обсяг власного капіталу підприємства [1].

Використовуючи фінансові звіти за 2004–2010 рр. ТОВ "СИЛУМІН", визначена оптимальна структура капіталу, проведений аналіз і надані практичні рекомендації щодо граничної межі використання позикових коштів. Розрахований ЕФВ становить 0,34·ЕР, що компенсує податкові вилучення і забезпечує віддачу власним коштам, не нижчу за ЕР. Враховуючи отримані висновки про вплив диференціала фінансового важеля (ЕР – СРСП) та плеча фінансового важеля (ПК/ВК) на рівень ЕФВ, підприємство може забезпечити оптимальну політику управління позиковими ресурсами як вагому складову ефективного економічного механізму.

1. Б.М. Литвин, М.В. Стельмах, Фінансовий аналіз (Київ: Хай – Тек Прес: 2008).